

موضوع 1: یونیکس حسابی - (مید ماهیار) (روزه سیستم عامل مست اول) تاریخ 1 / 1

① در `Proc.h` struct قرار دارد و این `procstate` را از جنس `enum` تعریف کرده تا state قرار از

دسته باشند. در `struct proc` نکته شود چه چیزهایی در `process` موجود است:

سایر پراسس را نگه می دارد در یک `int` به عنوان حالت `wait sz;`

در `kernel stack` مواردی موجود دارد و این پوینتر به آدرس آن است. `char* kstack;`

`enum procstate` `new` `wait` `ready` `terminator`
[Unused, EMBRYO, sleeping, Runnable, Running, zombie]

`pid` و `uid` پراسس و فرزند مشخص است و یک پوینتر به آن حافظه داریم.

در `kernel stack` `trapframe` داریم تا اطلاعات پراسس را نگه دارد و این به آن اشاره می کند. `trapframe* tf`

موضوع

پراسر ها در راجیستر ها

تاریخ 1 / 1

Context switch: وقتی بین پراسر ها Context switch انجام می شود نیاز است اطلاعات Context^* باشد.

Context: وقتی پراسر sleeping هست و می خواهد آماده شود باید از آدرس شروع کند که در آن قرار می گیرد. $\text{Void}^* \text{chan}$:

kill: اگر نباشد پراسر kill نشده و دیگری است. $\text{int killed}, \text{char name}$:

file: آرایه ای از فایل های باز شده که آدرس آنها را برای افزایش پرمیومیس نگه می دارد. $\text{file}^* \text{of file}$:

struct context: اعداد طبعی که راجیستر های هسته در kernel برای Context switch نگه می دارند.

Constant: ثابت آنها در پشته Stack ذخیره می شوند که آنها را توصیف می کند.

در struct cpu: برای هر CPU این struct نگه‌دارد سیگنال‌های لازم را انجام دهد.

context switch است که وارد زمان بندی می‌شود
context * scheduler

برای وقتی که نیاز داریم که stack های آن را مدیریت کنیم
task states

که int می‌شود و CPU شروع می‌کند به اجرای (پروگرام)
volatile booted

۲) الگوریتم زمان بندی آن Round Robin می باشد. در فایل Proc.c یک تابع به نام scheduler وجود دارد که در آن یک حلقه دافق است که مرتبه از شماره پروسس را پس شروع می کند و دنبال آنکه Ready است می گردد اگر Ready بود آنرا اجرا می کند سپس CPU را از او می گیرد و اطلاعات kernel را load می کند و context ها را انجام می دهد. بر اساس عملکرد آن متغیر شدن (Preemptive) است یعنی Trap می آید و در زمان خالی پروسس را متوقف می کند. در Trap یک شرط داریم که Trap رجیستر timer می آید و در آن شرط شرطی دیگر وجود دارد که اگر پروسسی در حال حاضر وجود داشته باشد و در حال اجرا باشد در Trap آن timer باس CPU را از پروسس می گیرد (آنرا Ready می کند) و Scheduler را فراخوانی می کند.

فایل: Proc.c - trap.c - defs.h - Scheduler را فراخوانی می کند

۳) در فایل `syscall.c` یک تابع به نام `syscall` وجود دارد که فراخوانی سیستم را انجام می دهد.

در `syscall.h` تعام `syscall` ها و شماره های که به آن ها اختصاص داده شده قرار دارد.

برای فراخوانی سیستم ابتدا براساس ^{در حال حاضر} `syscall` می شود. شماره فراخوانی سیستم که در `syscall.h` براساس مقدار دارد می گیرند.

بعد می کنند که این شماره فعال باشد و در `syscall` آن موجود باشد. آن فراخوانی سیستم را اجرای کند و نتیجه آن را

در رجیستر `eax` براساس می نبرد. اگر نبرد هم مقدار `-1` در آن می اندازد.

برای تعریف فراخوانی سیستم جدید ابتدا در `syscall.h` شماره ای به آن نسبت می دهیم. سپس در `syscall.c`

تابع مورد نظر را می نویسیم و بعد در `syscall.c` آن را `extern` کرده و در `function array` آن را تعریف

استاد در `sys` و `system call` را می نویسیم
می کنیم. تا اینجا در سطح kernel انجام شده است برای اینکه در سطح کاربردی بتوانیم از `h` های `sys` می نویسیم و آن تابع
را تعریف می کنیم تا کاربر `interface` آنرا داشته باشد. در نهایت چون ما کتابخانه `sysproc` تابع مورد نظر را
نویسید ولی به آن تابع در `proc` برگردانده اند `include` نگردانده ایم باید در `h` های `included` شده است
آنرا تعریف کنیم.